

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

شباهنگ راد
۱۴ مارچ ۲۰۲۰

حقیقتی در پس پرده ویروس کرونا

چند وقتی است که خبر ویروس کرونا، دیگر خبرها و مشکلات میلیاردها انسان دردمند را تحت الشعاع قرار داده است. خبری که بر هزاران درد و رنج توده های محروم افزوده و زندگی شان را ناامن تر کرده است. قبل از توضیح و یا پرداختن به اهمال کاری ها و انگیزه دولت های سرمایه داری، پیرامون مقابله با ویروس کرونا، ذکر این موضوع بی فایده نیست که انتظاری آنچه را که تابه حال جهان سرمایه داری، در برخورد با این میکروب کشنده صورت داده است، نیست. چرا که دولت های وابسته به سرمایه زاده نشده اند تا به نیازهای انسانی و یا درمان بیماری های بدیهی میلیون ها انسان پاسخ در خور و شایسته دهند، بلکه آمده اند از قبل آن ها و با پخش ویروس هائی همچون کرونا و دیگر مرض های سرمایه داری پول های کلانی به جیب بزنند.

حقیقتاً میزان جنایات وارده و ناامن کردن فضای جامعه از سوی قدرت مداران به توده های محروم بسیار بالاست. خبرهای جهان، انباشته از درد و رنج و بی اطمینانی و پاشیدن تخم نفاق، انباشته از توطئه و نقشه های شوم علیه سازندگان اصلی جوامع بشری است. به این سبب که مبنای حرکت و تلاش سرمایه داران و آن هم در عصر رشد و تکنولوژی، فن آوری و دانش، در خدمت به بشریت و در خدمت به علاج صدها بیماری و ویروس های متفاوت حاصل از طبیعت و زندگی نیست. به این علت که همه سازمان ها و ارگان های دولتی در فکر چپاول، در فکر دزدی و سر کیسه کردن مردم اند. جلسات «سازمان بهداشت جهانی» هم به مانند دیگر جلسات سرمایه داری، به جلسات توطئه و به جلسات نقشه کشی کمپانی های بزرگ شرکت های داروسازی، برای کسب سود بیشتر و غارتگری تبدیل شده است. در حقیقت چگونگی سودآوری بیشتر و آن هم در ازای قربانی کردن جان هزاران دردمند، به تم اصلی جلسات و تجمعاتشان تبدیل شده است.

سالانه و هر از چند گاهی، مسابقه خوش خدمتی به راه می اندازند و مدال هائی را تحت عنوان جایزه نوبل و امثالهم به گردن کسانی اویزان می کنند که مسیر نیستی بشریت را رقم می زنند؛ کسانی را در رأس سازمان هائی همچون «سازمان بهداشت جهانی» قرار می دهند که در کیسه فعالیت های پزشکی خود، چیزی جز دروغ گوئی و تعرض به بشریت و چیزی جز خدمت به شرکت های بزرگ داروسازی ندارند. به طور مثال دبیر کل فعلی «سازمان بهداشت جهانی»، «تدروس ادهانوم» متهم به، پنهان کاری ۳ بیماری همه گیر مهم وبا - و آن هم زمانی که وزیر بهداشت اتیوپی بود -،

است؛ دبیر کلی که هم‌اکنون، همکاری نزدیک با بنیادهائی هم‌چون "بنیاد بیل، میلندا گیتس و مجمع جهانی اقتصادی"، در آزمون شبیه سازی ویروس کووید - ۱۹، و نیز دیگر کمپانی‌های بزرگ داروسازی جهان دارد.

واقعیت این است که دزدی‌ها، غارت‌گری‌ها و توطئه چینی علیه مردم توسط سازمان‌های متفاوتی هم‌چون «سازمان بهداشت جهانی» قابل توضیح و اندازه گیری نیست. به کار شرکت‌های به اصطلاح حافظ جان میلیون‌ها انسان تبدیل شده است که بعضاً موارد آن و هر از چند گاهی در چهارچوبه تضادهای درونی قدرت‌های بزرگ جهانی به بیرون درز می‌کند. به طور نمونه تولید کنندگان واکسن ضد گریپ خوکی H1N1 در سال ۲۰۰۹، به میزان ۹ میلیارد و ۴۰۰ میلیون دالر به جیب زدند، تا جائی که پارلمان اروپا در همان سال اعلام کرده است: "بیماری همه گیر H1N1 وجود نداشت و موضوع یک کلاهبرداری برای کسب سود بود". پس طبقه سرمایه داری به همراه سازمان‌ها و نهادهای ذی ربط آن، مؤلف ویروس‌های متفاوت و گشوده برای کسب سود بیشتر اند. یعنی این که امکانات جهانی و به ویژه علم پزشکی و ابزارهای مرتبط با آن، در خدمت به بشریت و در جهت مقابله با بیماری‌های حاصل از طبیعت و ذاتی انسان‌ها نیست، متأسفانه این‌دست موارد زیاد اند و سرمایه داران با توطئه و با دغل‌بازی، جان هزاران انسان محروم و بی‌گناه را می‌گیرند.

در هر صورت و جدا از موارد فوق سؤال این است که چگونه علم پزشکی به مدت ۴۰ سال و آن‌هم در عصر رشد تکنولوژی نتوانسته است، میکروب کرونا را مهار کند؟ به چه دلیل ویروس کرونا از مرکز تحقیقات بیماری‌های عفونی به بیرون منتقل و منجر به مرگ صدها نفر و به دنباله باعث ترس و بی‌اطمینانی میلیون‌ها انسان دیگر در سرتاسر جهان شده است؟ کدامین منفعت و انگیزه های سیاسی - تجاری و بیولوژیک، باعث پخش کرونا به میان مردم شده است؟ به چه علت و آن‌هم بعد از ۴۰ سال چندین کمپانی تولید کننده واکسن از جمله «گلاکواسمیت کلاین (شرکت بریتانیایی و چند ملیتی داروسازی در لندن)»، «نوارتیس (شرکت چند ملیتی داروسازی در سوئیس)»، «مرک اندکو (شرکت داروسازی امریکائی)»، «سانوفی (شرکت داروسازی فرانسوی در پاریس)»، و «فایزر (شرکت داروسازی امریکائی و چند ملیتی)» که به عنوان بزرگترین شرکت‌های داروسازی جهان شناخته می‌شوند، در رقابت باهم و با حمایت و با امتیاز ویژه مالی «سازمان بهداشت جهانی»، به یاد و به فکر تولید واکسن ضد کرونا افتاده اند؟! شرکت‌هایی که علناً اعلام کرده اند تهیه واکسن ضد کرونا، ارزش ۴ میلیارد و ۱۰۰ میلیون دالری دارد، و متعاقباً شرکت‌هایی که در پرونده خود، انبانی از جنایت کلاهبرداری، بابت هدر دادن جان میلیون‌ها کودک و انسان رنج‌دیده دارند.

با این اوصاف و بنابه هزاران ادله می‌توان پی برد، که رشد تکنولوژی و تکنیک پزشکی در انطباق با خواست‌های مالی عده ای محدود و نیز در انطباق با منافع و سیاست‌ نهادها و شرکت‌های وابسته به طبقه سرمایه داری است. بی دلیل نیست که اهمال‌کاری‌ها و مایه گذاشتن از جان میلیون‌ها کودک، زن و مرد، به کار و تم اصلی طبقات حاکمه و متعاقباً شرکت‌های داروسازی وابسته بدانان تبدیل شده است. در حقیقت جهان پُر از کلاشی و کلاهبرداری از ثروت‌ها و ذخائر جامعه و نیز سر کیسه کردن مردم توسط عناصر و سازمان‌های ذی ربط به امپریالیسم جهانی است. در این‌میان سرمایه های حاصل از کار، برای مبارزه با بیماری‌های حاصل از طبیعت و سن نیست. همه موضوعات و از جمله مقابله با بیماری‌ها در عصر امپریالیسم هم، رنگ و بوی طبقاتی گرفته است که نمود عریان آن را می‌شود، در تقسیم بندی دوائر متفاوت دولتی، و نیز در عکس العمل دولت‌مردان ایران نسبت به زندانیان، پیرامون مبارزه با ویروس کرونا به عینه دید.

براستی به جهان پُر از نابرابری‌ها نگاهی بیندازیم؛ رفتار و کردار غیر انسانی دولت‌ها و ارگان‌های حافظ بقای‌شان را در مقابل خود قرار دهیم و ببینیم که چه بلائی جنگ افروزان، بر سر پناهندگان و قربانیان نظام امپریالیستی - در مرز یونان - می‌آورند که بدون کمترین دودلی، چیزی جز یادآوری جنایت‌کاری‌های فاشیستِ هیتلری در "اردوگاه آشویتس" نیست. همه جا مرتکب جنایت می‌شوند و همه جا سرمایه داران دایره زندگی طبقات فرودست را تنگ و تنگ‌تر می‌کنند. پیداست که تفاوت محسوسی مابین دولت‌های امپریالیستی نیست. ۴ میلیون کودک در انگلستان در زیر خط فقر اند؛ هزاران کارگر و کارمند علی‌رغم داشتن کار تمام وقت در این کشور، از تهیه امکانات اولیه زندگی باز مانده اند؛ هزاران دختر دانش آموز به دلیل ناتوانی والدین‌شان، از دسترسی به وسائل اولیه بهداشتی محروم اند؛ ۳ میلیون کودک، زن و مرد در مرز ترکیه و سوریه، نظاره گر زندگی بی آینده خود می‌باشند. بنابه خبرگزاری‌های امپریالیستی، روزانه بیش از ۱۲۰۰۰ نفر در اثر بیماری وبا و ۱۶۰۰۰ نفر دیگر در اثر بیماری ایبولا جان خود را از دست می‌دهند؛ ۲ میلیون و ۷۰۰ هزار نفر به دلیل ابتلاء به بیماری ملاریا کشته می‌شوند؛ آنفلونزا سالانه جان ۳۶۰۰۰ نفر را می‌گیرد؛ ۱۵۶۹۶۵ نفر در اثر آلودگی آب جان خود را از دست می‌دهند؛ ۲۴۱۹۵۰۷ نفر به دلیل بیماری‌های واگیردار [ساری] می‌میرند؛ ۵۷۶۰۸ زن در حین زایمان و آن‌هم به دلیل فقدان امکانات اولیه پزشکی، و نیز ۳۲۰۱۶۰ نفر روزانه در اثر اینز زندگی خود را از دست می‌دهند. اضافه بر همه این‌ها اگر بخواهیم به مرگ و میر روزانه ۱۴۱۶۷۳۱ نفری کودکان زیر ۵ سال و همچنین کشته شدن نزدیک به ۲۵۰۰۰۰ و ۲۰۰۰۰۰ زخمی در جنگ افغانستان، ۳۰۰۰۰۰ کشته در لیبیا، بیش از ۶۰۰۰۰۰ کشته در جنگ سوریه و غیره و به دنباله آواره شدن میلیون‌ها تن دیگر را در اثر ویروس جنگ‌های ارتجاعی و امپریالیستی به آمار و ارقام فوق اضافه کنیم، آنوقت آسان‌تر می‌توانیم به عمق فاجعه ای که در حق میلیاردها انسان رنج‌دیده روا می‌شود، پی ببریم.

در هر صورت حاکمان جهان، با پخش ویروس‌های متفاوت و از جمله ویروس جنگ به جان مردم افتاده اند و روز به روز محرومان را با خطرات جانی، مالی و ناامنی‌های بیشتر رودرو می‌سازند. در حقیقت جنگ بیولوژیک، سیاسی و تجاری به راه انداخته اند و بی‌تردید قربانیان اصلی آن میلیون‌ها انسان فاقد سر پناه و امکانات اولیه زندگی اند. این خاصیت جهان سرمایه داری برای کارگران، زحمت‌کشان و دیگر توده های دردمند است. پس، پخش و یا اهمال کاری سرمایه داران در مقابله با ویروس کرونا را نمی‌توان به عنوان امری بیگانه و یا ناشناخته به حساب آورد. پُر واضح است مادامی که جهان در دستان سرمایه داران قبضه شده است و مادامی که رژیم‌های فاسد و تبهکاری همچون رژیم جمهوری اسلامی در مسند قدرت اند. چرخه زمانه و دنیای کنونی، تولیدگر هزاران مرض سرمایه داری علیه سازندگان اصلی جوامع بشری است. شکی نیست که سران رژیم جمهوری اسلامی هم در چهارچوبه سیاست‌های سرکوب‌گرانه و بالا کشیدن اموال عمومی، و به ویژه به دلیل عدم اقدامات لازمه در مقابله با مصیبت‌ها و ویروس‌هایی همچون کرونا، مقصر، و بانی بی‌اطمینانی در درون جامعه و در میان مردم اند؛ هم چنین شکی نیست که رژیم حاکم بر ایران به مانند دیگر رژیم‌های سرمایه داری، در فکر چپاول، در فکر دزدی و غارتگری ثروت‌های جامعه و سر کیسه کردن بیش از پیش مردم است؛ عامل بدبختی، بی‌خانمانی و مرگ و میر هزاران کارگر، زحمت‌کش، کودک و دیگر قربانیان نظام امپریالیستی است؛ مضافاً این که شکی نیست ویروس کرونا باعث دزدی و غارتگری دم و دستگاه‌های دولتی - نظامی، شرکت‌ها و مؤسسات داروسازی مرتبط با آن شده است که چند نمونه آن، مربوط به گم شدن ۲۰ میلیون ماسک و ۸۵ میلیون و ۴۰۰ هزار دستکش در ایران، احتکار لوازم و مواد پیشگیرنده، و نیز نایاب و گران شدن آن‌ها می‌باشد. خلاصه سرمایه داران بسیار سنگدل، خشن و فاقد انساندوستی پایه‌ئی و اولیه اند. کسب سود هر چه بیشتر در ازای خانه خرابی زندگی میلیون‌ها انسان به خصیصه ذاتی‌شان تبدیل شده است. دنیای‌شان علی‌رغم بزرگی دنیا، بسیار

کوچک و بی‌رحم است. خالقِ توطئه علیه مردم اند. در تعرض به مردم هویت کسب می‌کنند و تنها و تنها در بالا کشیدن اموال عمومی جامعه و سرکوب مردم قابل توضیح اند. شوربختانه این اوضاعی است که فضای جهان - و همچنین فضای ایران - را احاطه کرده است و تغییر آن، منوط به انطباق شور اعتراضی با شعور مبارزاتی است. چرا که چیدمان دنیای سرمایه داری - علی‌رغم فعالیت‌ها و انساندوستی بخش‌های متفاوت تولیدی و پزشکی -، در جهت گردش سیستم، مناسبات و نقشه‌های سازمانده شده طبقه حاکمه است. با این تفصیل سیستم حاکم بر جهان کنونی اصلاً و ابداً به درد جامعه بشری نمی‌خورد و مستحق زیر و رو شدن است. به این سبب که در خدمت به سازندگی و بالندگی جامعه، و نیز در خدمت به سلامتی انسان‌ها و آن‌هم به عنوان مولدان اصلی سرمایه نیست؛ به این سبب که در پس افکار سرمایه داران، دوزوکلک، تباری و دسیسه علیه مردم خانه کرده است و مسلماً با تداوم حاکمیت دغل‌کاران و سودجویان، دنیا هر روز با یورش تازه تر، با نقشه‌های شوم‌تر، با مرض‌های خود ساخته سرمایه داری و نیز با ویروس‌های گشوده تر رودررو خواهد شد.

۱۳ مارچ ۲۰۲۰

۲۳ اسفند [حوت] ۱۳۹۸